

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΗ

ΤΗΝ είδα, την αγάπησα,
Κι' από την ώρα εκείνη
Πάλι τρελλός έγινηκα
Και σαν παιδί θρηνῶ.

'Από μπροστά μου έχάθηκε,
'Ερμο 'ς τὴ γῆ μ' ἀφίνει,
Διαβαίνω μέρη ἀδιάβατα
Και κλαίοντας τὴ ζητῶ.

Ποῦ νᾶναι, λέω μονάχος μου
Μὲ τὴν καρδιὰ θλιμμένη,
Γιὰ νὰ τῆς πῶ τί αισθάνομαι
Βαθειὰ 'ς τὰ σωθικά.

Κ' ἐνῶ φωνάζω ὁ δύστυχος
Ποῦ νᾶναι ἢ νιὰ κρυμμένη
Δὲ ξέρω πῶς ἐκρῦφθηκε
'Σ τὴ δόλια μου καρδιά.

[Ζάκυνθος, 1890]

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ